

Nr 37.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 juni 1910 kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af återremisser å vissa delar af det vid bevillningsutskottets betänkande nr 31 fogade förslag till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Vid behandlingen af bevillningsutskottets betänkande nr 31, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, dels ock i ämnet väckta motioner, hafva kamrarna, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, beslutit att till utskottet återremittera nedan omförmälda delar af det vid betänkandet fogade författningsförslaget.

1:o.

Utskottet hade föreslagit, att 25 § i förslaget till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering måtte erhålla följande lydelse:

»Taxeringsnämnd utgöres af ordförande samt ett antal af minst fyra, högst nio ledamöter; dock att, där ett taxeringsdistrikt utgöres af två eller flere kommuner, ledamöternas antal kan uppgå till elfva.

Ordföranden och en ledamot förordnas af Kungl. Maj:ts befall-

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 5 Saml. 1 Afd. 33 Häft. (Nr 37—38.) 1

ningshafvande. Sådant förordnande meddelas för en tid af högst fem år, Kungl. Maj:ts befallningshafvande dock obetaget att återkalla det-samma.

Öfriga ledamöter utses för hvarje år till det antal, som, där ej taxeringsdistrikt utgöres af två eller flere kommuner, bestämmes i sammanhang med valet.

I stad skola dessa ledamöter väljas af stadsfullmäktige eller, där stadsfullmäktige icke finnas, af allmän rådstuga.

På landet skola de väljas af kommunalstämma; dock att, där kommunalfullmäktige finnas, valet verkställles af dessa. Äro två eller flera kommuner förenade till ett taxeringsdistrikt, skola för hvarje kommun väljas högst fem ledamöter, med iakttagande likväl att antalet valda ledamöter i taxeringsnämnden icke må i något fall öfverstiga tio.

Vid samma tillfälle, som ledamöter i taxeringsnämnden väljas, skall äfven förrättas val af en suppleant för hvar ledamot af nämnden. För öfrigt skall vid val af både ordinarie ledamöter och suppleanter tillses, att, såvidt möjligt är, såväl ägare af jordbruksfastighet och annan fastighet som näringsidkare, arbetare och andra inkomsttagare komma att äga säte och stämma i taxeringsnämnden.

Valbar till ledamot eller suppleant i taxeringsnämnd är, med iakttagande af hvad i 51 § stadgas, en hvar i orten boende person, som under året näst före det, då taxeringen sker, inom taxeringsdistriktet erlagt bevillning eller inkomst- och förmögenhetsskatt eller som i egen-skap af arrendator af fast egendom i distriktet är kommunalt röst-berättigad.»

Denna paragraf har af båda kamrarna återremitterats till utskottet för ny behandling. Med afseende å den inom kamrarna härom förda öfverläggningen har utskottet funnit anledning antaga, att enighet mellan kamrarna skulle kunna vinnas om lydelsen af ifrågavarande paragraf, därest i densamma infördes en bestämmelse af innehåll, att förordnande att vara *ledamot* i taxeringsnämnden ej finge af Konungens befallningshafvande meddelas annan person än den, som vore boende i taxeringsdistriktet eller angränsande distrikt.

På grund häraf får utskottet hemställa,

att Riksdagen må besluta, att 25 § i förslaget till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall erhålla följande lydelse:

25 §.

Taxeringsnämnd utgöres af ordförande samt ett antal af minst fyra, högst nio ledamöter; dock att, där ett taxeringsdistrikt utgöres af två eller flere kommuner, ledamöternas antal kan uppgå till elfva.

Ordföranden och en ledamot förordnas af Kungl. Maj:ts befallningshafvande. Sådant förordnande meddelas för en tid af högst fem år, Kungl. Maj:ts befallningshafvande dock obetaget att återkalla detsamma. Förordnande att vara ledamot må ej meddelas annan person än den, som är inom taxeringsdistriktet eller angränsande distrikt boende.

Öfriga ledamöter utses för hvarje år till det antal, som, där ej taxeringsdistrikt utgöres af två eller flere kommuner, bestämmes i sammanhang med valet.

I stad skola dessa ledamöter väljas af stadsfullmäktige eller, där stadsfullmäktige icke finnas, af allmän rådstuga.

På landet skola de väljas af kommunalstämma; dock att, där kommunalfullmäktige finnas, valet verkställas af dessa. Äro två eller flera kommuner förenade till ett taxeringsdistrikt, skola för hvarje kommun väljas högst fem ledamöter, med iakttagande likväl att antalet valda ledamöter i taxeringsnämnden icke må i något fall öfverstiga tio.

Vid samma tillfälle, som ledamöter i taxeringsnämnden väljas, skall äfven förrättas val af en suppleant för hvar ledamot af nämnden. För öfrigt skall vid val af både ordinarie ledamöter och suppleanter tillses, att, såvidt möjligt är, såväl ägare af jordbruksfastighet och annan fastighet som näringsidkare, arbetare och andra inkomsttagare komma att äga säte och stämma i taxeringsnämnden.

Valbar till ledamot eller suppleant i taxeringsnämnd är, med iakttagande af hvad i 51 § stadgas, en hvar i orten boende person, som under året näst före det, då taxeringen sker, inom taxeringsdistriktet

erlagt bevillning eller inkomst- och förmögenhetsskatt eller som i egenskap af arrendator af fast egendom i distriktet är kommunalt röstberättigad.

2:o.

Äfven med afseende å 26 § i författningsförslaget har af båda kamrarna beslutits återremiss, hvilken torde hafva föranledts däraf, att ändring i denna paragraf ansetts möjligen kunna påkallas af förändringen i 25 §.

Därest kamrarna ena sig om det förslag till ändring af 25 §, som af utskottet under punkten 1:o här ofvan framställts, lär emellertid någon förändring af 26 § icke blifva erforderlig.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen må godkänna det förslag till lydelse af 26 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, som af utskottet framställts i dess betänkande nr 31.

3:o.

Det af utskottet afgifna, i bilaga vid dess betänkande nr 31 innefattade förslaget till lydelse af 33 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering har af Andra kammaren godkänts, hvaremot Första kammaren beslutit återremittera paragrafen.

Med afseende å det af Andra kammaren fattade beslutet anser sig utskottet böra hemställa,

att Första kammaren må i afseende å 33 § i det vid utskottets betänkande nr 31 fogade förslaget till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering fatta beslut.

4:o.

Enligt utskottets förslag skulle i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering efter sista paragrafen införas ett stadgande af följande lydelse:

»Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1911, dock att 26 § tillämpas från och med den 1 november 1910; skolande med afseende å deklarationsplikt år 1911 *dels* hvad i 2 § 1 mom. *b)* är stadgadt om skyldighet för den, som nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, att afgifva deklaration äga tillämpning å den, som nästföregående år varit taxerad till inkomstskatt, *dels ock* en hvar brukare af jordbruksfastighet äga att i fråga om sin inkomst af den fasta egendomen afgifva deklaration enligt formuläret nr 2.»

Detta slutstadgande har af båda kamrarna visats åter till utskottet för ny behandling.

Af den förda diskussionen har det syntts utskottet framgå, att syftet med återremissen skulle vara åvägabringande af sådana jämkningar i tillämpningen med afseende å det betänkandet vidfogade formuläret nr 2, att brukare af jordbruksfastighet skulle äga att under år 1911 i uppgift enligt nämnda formulär utelämna de upplysningar, som äro afsedda att införas i moment IV i formuläret.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen må besluta, att slutstadgandet i det utskottets betänkande nr 31 vidfogade förslaget till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall erhålla följande lydelse:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1911, dock att 26 § tillämpas från och med den 1 november 1910; skolande med afseende å deklarationsplikt år 1911 *dels* hvad i 2 § 1 mom. *b)* är stadgadt om skyldighet för den, som nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, att afgifva deklaration äga tillämpning å den, som nästföregående år varit taxerad till inkomstskatt, *dels ock* en hvar brukare af jordbruksfastighet äga att i fråga om sin inkomst af den fasta egendomen afgifva deklaration enligt formuläret nr 2 samt att därvid utelämna de upplysningar, som äro afsedda att införas i moment IV i samma formulär.

5:o.

I detta sammanhang har utskottet slutligen ansett sig böra — med afseende å det bemyndigande, som vid betänkandets föredragning inom

kamrarna lämnats utskottet i fråga om rättighet för utskottet att föreslå erforderliga jämkningar äfven i ej återremitterade delar af betänkandet — hemställa,

att Riksdagen må bemyndiga Kungl. Maj:t att med afseende å de vid betänkandet fogade formulären vidtaga de jämkningar, som må kunna föranledas af dels de af Riksdagen beslutade öfvergångsbestämmelser till de vid utskottets betänkanden nr 29 och 31 fogade författningsförslag, dels ock af Riksdagens beslut, i den mån dessa icke öfverensstämma med de af utskottet i dess betänkanden nr 29 och 30 afgifna förslag.

Stockholm den 6 juni 1910.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.
